

Nr 14.

*Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande
nr 14, i anledning av väckt motion angående
kyrkomötets beslut rörande ny psalmbok.*

I en inom första kammaren väckt och till utskottet remitterad motion, nr 139, hava herr Sandegård m. fl. hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes *icke* bifalla kyrkomötets i underdånig skrivelse av den 4 december 1920 gjorda hemställan om fastställelse till jämsides bruk med 1819 års psalmbok från 1 söndagen i advent 1922 av det av kyrkomötet sagda dag med vissa ändringar antagna reviderade psalmboksförslag.

I avseende å motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet anser det vara självfallet, att Kungl. Maj:t vid avgörandet av förevarande fråga, som berör vida och djupa intressen hos hela vårt folk, kommer att ägna densamma allsidig och ingående prövning och alltså kommer att taga hänsyn jämväl till de beaktansvärda omständigheter och synpunkter, åt vilka motionärerna givit uttryck.

Utskottet.

Vid sådant förhållande och då det enligt utskottets mening ej kan vara lämpligt, att riksdagen hos Kungl. Maj:t gör hemställan, att Kungl. Maj:ts avgörande i ärendet måtte utfalla i viss av riksdagen angiven riktning, hemställer utskottet,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 7 april 1921.

På utskottets vägnar:

TH. BORELL.

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar *Borell, Lungberg, Carlsson, friherre Barnekow, Grevesmühl, Strutz* och *Johansson* i Tväråselet.

Reservationer:

dels av friherre *Barnekow*, som ansett, att utskottets utlåtande bort hava följande lydelse:

»Utskottet är övertygat därom, att Kungl. Maj:t, vid avgörandet av förevarande fråga, kommer att taga den största hänsyn till den oro, varmed man, från olika utgångspunkter, i vida kretsar motser ett 'sönderbrytande av den gamla psalmboken'. Då man således vågar hysa den förhoppning, att ytterligare betänketid vinnes, innan frågan definitivt avgöres, och då det dessutom kan sättas ifråga, huruvida det vore lämpligt, att riksdagen i ärendet avläte någon skrivelse till Kungl. Maj:t, hemställer utskottet,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.»

dels ock av herrar *Lundberg* och *Carlsson*, som anförde:

»Med hänsyn till den enastående betydelse, den Wallinska psalmboken sedan mera än ett hundra år haft och ännu har icke blott för kyrkan utan i minst lika hög grad för skolan och för den enskilde, må det icke anses olämpligt, att riksdagen såsom svenska folkets representation säger sin mening angående den föreslagna revisionen av densamma.

Om den av kyrkomötet beslutade revisionen äro meningarna i vida kretsar mycket delade. I syfte att pietetsfullt bevara Wallins verk anse vi det vara riktigast, att vår nuvarande psalmbok bibehålles men förses med ett tillägg, vilket tid efter annan må kunna revideras. I alla händelser synes den föregående behandlingen av denna fråga giva vid handen, att den icke nu bör avgöras, utan att saken bör ytterligare övervägas. Då detta är, vad motionärerna åsyfta, anse vi, att utskottet bort tillstyrka bifall till motionen.»